Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXL. — Wydana i rozesłana dnia 19. września 1914.

247.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 17. września 1914

o zaprowadzeniu nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Dłużnik, którego niewypłacalność spowodowana została wydarzeniami wojennemi lub przy tej sposobności powstała, może celem uchronienia się od konkursu uczynić w trybunale, właściwym do otwarcia konkursu, wniosek na ustanowienie nadzoru nad prowadzeniem jego przedsiębiorstwa.

Taki sam wniosek może postawić wierzyciel dłużnika, jeżeli wykaże istnienie swej wierzytelności chociażby nawet jeszcze nie zapadłej a nadto tę okoliczność, iż wskutek postępowania dłużnika wierzyciele tegoż narażeni są na szkodę w czasie ustawowego odroczenia zapłaty roszczeń pieniężnych.

§ 2.

Dłużnik ma wraz z wnioskiem przedłożyć spis wierzycieli, o ile możności z podaniem ich adresów, przegląd stanu majątkowego w formie przeciwstawienia stanu czynnego i biernego, z szczegółowem przytoczeniem pozycyi i o ile on jest kupcem, także ostatni bilans.

§ 3.

Sąd rozstrzyga o wniosku według swobodnego ocenienia. Przed rozstrzygnięciem wniosku należy o ile możności przesłuchać dłużnika.

§ 4.

W razie uwzględnienia wniosku, ma sąd ustanowić jedną lub więcej osób celem wykonywania nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa dłużnika.

Zarządzenie nadzoru nad przedsiębiorstwem tudzież osoby, którym nadzór ten poruczono, należy podać do wiadomości publicznej. Do tego ogłoszenia należy zastosować przepis § 117., ustęp 2., p. c.

§ 5.

Dłużnikowi nie wolno sprzedawać lub obciążać nieruchomości, ustanawiać odrębnych praw na swoim majątku, przyjmować poręki i wydawać zarządzeń nieodpłatnych. Czynności prawne tego rodzaju nie mają znaczenia wobec wierzycieli.

Do przedsiębrania czynności, które nie należą do zwyczajnego toku interesów, potrzebuje dłużnik przyzwolenia osoby nadzorującej. Musi on jednak zaniechać także czynności, należącej do zwyczajnego toku interesów, jeżeli osoba nadzorująca podniesie zarzut przeciw tej czynności. Osoba ta może żądać, aby wszystkie pieniądze, które wpływają, ona sama odbierała, tudzież aby tylko ona uskuteczniała wszystkie nadarzające się wypłaty.

Czynności prawne, które przedsięwziął dłużnik wbrew postanowieniom 2. ustępu bez zezwolenia lub wbrew sprzeciwowi osoby nadzorującej, są bezskuteczne wobec wierzycieli, jeżeli osoba trzecia wiedziała lub musiała wiedzieć, iż czynności te przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów i że osoba nadzorująca nie udzieliła swego przyzwolenia lub, iż ona zaoponowała przeciw przedsięwzięciu tej czynności.

§ 6.

Po zarządzeniu nadzoru nad przedsiębiorstwem nie można z powodu roszczenia do dłużnika otworzyć

konkursu do jego majątku, ani też nie można uzyskać na przedmiotach, należących do dłużnika, sędziowskiego prawa zastawu lub prawa zaspokojenia.

§ 7.

Osoba nadzorująca ma prowadzenie przedsiębiorstwa dłużnika wspierać i nadzorować. W tym celu może ona wydać stosowne zarządzenia. Może w razie potrzeby także sama objąć prowadzenie przedsiębiorstwa w całości lub w części lub przekazać je innej osobie.

Dłużnik jest obowiązany, na żądanie osoby nadzorującej współdziałać w prowadzeniu przedsiębiorstwa, zezwalać jej na wgląd do swoich ksiąg handlowych i innych zapisków tudzież udzielać jej wyjaśnienia co do stanu swego majątku i co do swoich interesów.

Sąd winien udzielić osobie nadzorującej urzędowe poświadczenie o jej ustanowieniu. Ona jest odpowiedzialna wobec wszystkich osób interesowanych za wypełnianie nałożonych na nią obowiązków. W razie zaniedbywania obowiązków sąd może na nią nałożyć kary porządkowe aż do 200 K lub złożyć ją z urzędu.

Osoba nadzorująca ma wobec dłużnika prawo do żądania zapłaty odpowiednich wydatków w gotówce i wynagrodzenia za prowadzenie przez nią przedsiębiorstwa. Sąd ustala wydatki i wynagrodzenie.

§ 8.

Istniejących środków pieniężnych należy przedewszystkiem używać do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa i do pokrywania kosztów skromnego trybu życia dłużnika i jego rodziny. Ewentualnej nadwyżki należy użyć do zaspokojenia wierzycieli przy odpowiedniem zastosowaniu zasad ordynacyi konkursowej.

§ 9.

Wypadki sporne, które wynikają z ustanowienia i z zarządzeń osoby nadzorującej, rozstrzyga sąd uchwałą. Sąd może postarać się o potrzebne wyjaśnienia także bez pośrednictwa osób interesowanych i celem stwierdzenia pewnych okoliczności prowadzić z urzędu wszystkie potrzebne dochodzenia i zbierać dowody.

§ 10.

Należy uchylić nadzór nad przedsiębiorstwem, jeżeli warunki, które były miarodajne dla zarządzenia nadzoru, odpadły lub jeżeli zajdą inne ważne powody.

§ 11.

Przeciw zezwoleniu i uchyleniu nadzoru przedsiębiorstwa lub odrzuceniu wniosku na ustanowienie lub uchylenie nadzoru przedsiębiorstwa wolno wnieść rekurs z wyłączeniem dalszego środka prawnego.

Inne rozstrzygnięcia sądu nie mogą być zaczepione środkiem prawnym.

§ 12.

Do osób nadzorujących mają zastosowanie postanowienia o osobistem uwolnieniu od opłat, przysługującem zarządcy masy konkursowej po myśli § 1., ustęp 1., ustawy z dnia 9. stycznia 1869, Dz. u. p. Nr. 7.

§ 13.

Postępowanie to nie dotyczy:

1. wierzycieli, opierających swe roszczenie na czynnościach prawnych dłużnika, które tenże przedsięwziął po zarządzeniu nadzoru nad jego przedsiębiorstwem za zgodą osoby nadzorującej lub które wolno mu było przedsięwziąć bez takiej zgody;

2. wierzycieli, którym w razie konkursu przysługuje prawo żądania zwrotu według § 26. o. k.;

3. wierzycieli, o ile oni w razie konkursu mogą żądać odrębnego zaspokojenia;

4. wierzycieli, wymienionych w § 43., l. 2. i 4., o. k. z powodu tamże podanych wierzytelności, chociażby one nawet zapadły po ustanowieniu nadzoru nad przedsiębiorstwem.

§ 14.

Uzasadniony istniejącemi ustawami obowiązek dłużnika domagania się otwarcia konkursu odpada, dopokąd trwa nadzór nad przedsiębiorstwem.

§ 15.

Upoważnia się Ministra sprawiedliwości do wydania w porozumieniu z interesowanymi Ministrami w drodze rozporządzenia dalszych przepisów celem wykonywania nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa i do uchylenia w odpowiedniej chwili mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia cesarskiego.

§ 16.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 17. września 1914.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr. **Georgi** wlr.
Hochenburger wlr. **Heinold** wlr.
Forster wlr. **Hussarek** wlr.
Trnka wlr. **Schuster** wlr.
Zenker wlr. **Engel** wlr.
Morawski wlr.